

Тази история Ви е предоставена от Ririro.com/bg безплатно. Нашата мисия е да дадем на всички деца в света безплатен достъп до множество истории. Историите могат да се прочетат, изтеглят и разпечатат онлайн и да покрият широк набор от теми, включително животни, фантазия, наука, история, разнообразни култури и много други.

Поддържайте нашата мисия, споделяйки уебсайта ни. Желаяем Ви много да се забавлявате с четене!

Ririro

ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ПО-ВАЖНО ОТ ЗНАНИЕТО

Вълшебникът от Оз: Добрата вещица Глинда изпълнява желанието на Дороти (23/24)

Преди да отидат да видят Глинда обаче, бяха въведени в една стая от Замъка, където Дороти изми лицето си и среса косата си, Лъвът изтупа праха от гривата си, Плашилото пооформи сламата си, а Дърварят полира своята Тенекия и смаза ставите си. Когато всички бяха доста представителни, те последваха момичето войник до голяма зала, където Вещицата Глинда седеше на трон от рубини. Тя беше красива и млада в очите им. Нейната коса беше в богат червен цвят и падаше на плавни къдрици по раменете си. Дрехата ѝ беше чисто бяла, но очите ѝ бяха сини и гледаха мило момиченцето.

- Какво мога да направя за теб, детето ми? - попита тя.

Дороти разказа на Вещицата цялата си история: как циклонът я е пренесъл до Страната на Оз, как е намерила другарите си и с какви невероятни приключения са се сблъскали.

- Най-голямото ми желание сега - добави тя - е да се върна в Канзас, защото леля Ем със сигурност си мисли, че нещо ужасно се е случило с мен и затова ще

бъде в траур; а освен ако реколтата не е по-добра тази година от миналата, съм сигурна, че чичо Фенри не може да си го позволи.

Глинда се наведе напред и целуна сладкото, обърнато към нея лице на нежното момиченце.

- Благословено да е скъпото ти сърце - каза тя, - сигурна съм, че мога да ти кажа как да се върнеш в Канзас. - После добави, - Но ако го направиш, трябва да ми дадеш Златната шапка.

- С удоволствие! - възкликна Дороти; - определено не ми трябва сега, а когато ти я получиш, можеш да заповядаш на Крилатите маймуни три пъти.

- И аз мисля, че ще имам нужда от слугите им само тези три пъти - отговори Глинда с усмивка.

После Дороти ѝ даде Златната шапка и Вещицата каза на Плашилото:

- Какво ще направиш, когато Дороти ни изостави?

- Ще се върна в Смарагдения град - отговори тя, - защото Оз ме направи владетел там и хората ме харесват. Единственото нещо, което ме притеснява, е как ще премина хълма на Чукоглавците.

- С помощта на Златната шапка ще заповядам на Крилатите маймуни да те пренесат до портите на Смарагдения град - рече Глинда, - защото ще е жалко да лиша хората от толкова чудесен владетел.

- Наистина ли съм чудесен? - попита Плашилото.

- Необичаен си - отговори Глинда.

Обръщайки се към Тенекиения човек, тя попита:

- Какво ще стане с теб, когато Дороти напусне тази страна?

Той подпря брадвата си и се замисли. После каза:

- Мигащите бяха много мили с мен и искаха да властвам над тях, след като Злата вещица умря. Обичам Мигащите и ако мога да се върна обратно в страната на Запад, няма нещо, което да харесам повече от това да ги управлявам за винаги.

- Втората ми заповед към Крилатите маймуни - каза Глинда - ще бъде да те пренесат безопасно до странта Мигащите. Мозъкът ти може да не е толкова голям като този на Плашилото, но ти наистина си по-лъскав от него - когато си добре полиран - и съм сигурна, че ще управляваш Мигащите мъдро и справедливо. После Вещицата погледна големия, рошав Лъв и попита:

- Когато Дороти се върне в собствения си дом, какво ще стане с теб?

- Отвъд хълма на Чукоглавците - отговори той, - е разположена огромна стара гора и всички зверове, които живеят там, ме направиха техен Крал. Само ако можех да се върна обратно в тази хора, щях да прекарам живота си много щастливо там.

- Третата ми заповед към Крилатите маймуни - каза Глинда - ще бъде да те пренесат до гората ти. След това, понеже ще съм използвала всички сили на Златната шапка, ще я дам на Краля на маймуните и затова неговата група ще бъдат свободни навеки.

Тогава Плашилото, Тенекиеният човек и Лъвът благодариха на Добрата вещица искрено за нейната добрина, а Дороти възкликна:

- Ти определено си толкова добра, колкото си и красива! Но още не си ми казала как да се върна в Канзас.

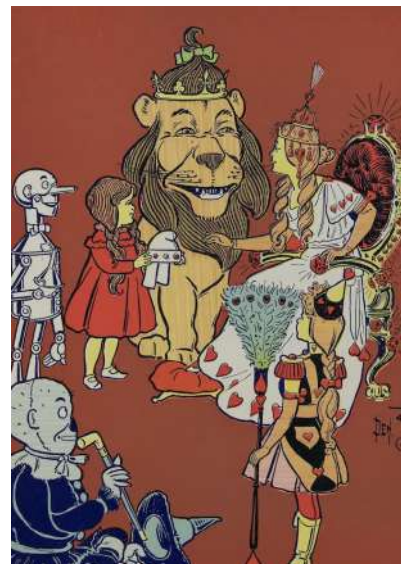
- Сребърните ти обувки ще те пренесат през пустинята - отговори Глинда. - Ако си знаела силата им, можеше да се върнеш при своята леля Ем още на първия ден, в който пристигна в тази страна.

- Но тогава нямаше да имам чудесния си мозък! - извика Плашилото. - Можеше да прекарам целия си живот в царевичната нива на фермера.

- А аз нямаше да имам прекрасното си сърце - рече Тенекиеният човек. - Можеше да си стоя и да ръждясвам в гората до края на света.

- А аз щях да си остана страхливец завинаги - обяви Лъвът, - и нито един звяр в цялата гора нямаше да може да каже добра дума за мен.

- Всичко това е вярно - каза Дороти, - и се радвам, че бях полезна за тези добри приятели. Но сега, когато всеки един от тях е получил това, което най-много желае, и всеки е щастлив, че има кралство, което да управлява, мисля, че бих искала да се върна в Канзас.

- Сребърните обувки - рече Добрата вещица, - имат невероятни сили. И едно от най-любопитните неща за тях е, че могат да те пренесат до всяко място в света с три крачки и всяка крачка се прави за едно мигване на окото. Всичко, което трябва да направиш, е да удариш с токовете им три пъти и да наредиш на обувките да те пренесат, където искаш да отидеш.

- Ако това е вярно - каза детето весело, - ще ги помоля да ме пренесат обратно в Канзас веднага. Тя обгърна с ръце врата на Лъва и го целуна, потупвайки нежно голямата му глава. После целуна Тенекиения човек, който плачеше по много опасен за ставите му начин. Но тя прегърна мекото, сламено тяло на Плашилото вместо да целува нарисуваното му лице и откри, че самата тя плачеше на тази тъжна раздяла с любимите ѝ другари.

Добрата Глинда слезе от рубинения си трон, за да даде на момиченцето целувка за довиждане, и Дороти ѝ благодари за цялата добрина, която показа на приятелите ѝ и на нея самата.

Тогава Дороти тържествено взе Тото в ръцете си и казвайки последно сбогом, тропна с токовете на обувките си три пъти, изричайки:

- Върнете ме у дома при леля Ем!

Веднага се завъртя във въздуха, така бързо, че единственото, което можеше да види или почувства, беше как вятърът свири в ушите ѝ.

Сребърните обувки направиха точно три стъпки и после тя спря така внезапно, че се завъргаля в тревата няколко пъти преди да разбере къде е.

След малко обаче тя седна и се огледа наоколо.

- Боже мой! - извика тя.

Защото беше седнала сред обширните прерии на Канзас и точно пред нея беше новата ферма, която чичо Фенри беше построил, след като циклонът беше отнесъл старата. Чичо Фенри доеше кравите в обора, а Тото скочи от ръцете ѝ и се затича към хамбара, лаейки яростно.

Дороти стана и се оказа, че е само по чорапи. Защото Сребърните обувки бяха паднали по време на полета ѝ във въздуха и бяха загубени завинаги в пустинята.